

MULOHAZA UCHUN MAVZU

ЙЎҚЛАШ ҲАМ ФАНИМАТ

Нозима МИЯССАРОВА

Навбатчи эдим. Ишдан кечроқ қайтдим.
Ташқари зим-зиё. Автобуслар қатнови
сийраклашган. Уйдан тинимсиз телефон бўялти.
Яхшиси, йўловчи машинада кета қоламан, деган
ўйда кўл силкитдим...

Олтмишдан ошган амаки уйда зерикон учун биророз чалғиман, деб якчага чиқиб, киракашлик қўларкан. Табийки, ҳар куни турли йўловчилар, воқеаларга дуч келади...

Кизил чироқда тўхтадик. Чап тарафда тўхона бор экан, базм авжиди. Ташқарида кўёнаварнинг бири тамаки туттаган, бошкаси оғзини кийшаттириб, ёндиндагларга алланималар дейди. Амаки сенкин гап бошлади:

— Мана, "ижхамлаштирилган" тўй. Одам болали кизиқ-да, нимани чекласан, тескарисини қиласди. Камхарх тўй қилайлик, дейлиди. Булар баттар қилглати. Иккита машинага яна "арава" ҳам қўшволов...

Гап бошха мавзуга кўчди.

— Шу телефон деган бало кеरдан чиқди, одамлар емас-емайди, этик колгумчина соглиғига қарамайди, лекин фалон пулга телефон олади. Бу ҳам етмаганидек, кулогига анивиишини ҳам иволиб, бошини ликилаттири юраверади. Ҳай-ҳай демасанд, ўйнаб ҳам кетади. Ким билади дейсан, нималарни эшигади, булар...

Киска танаффусдан сўнг гап давом этади.

— Одам қариганидан кейин куш уйку бўлиб қоларкан. Шундай маҳал уйкум кочиб, "сайр" қиласман. Кўпинча йигит-кизларга дуч келаман. Алламахалда нима қиласди булар кўчада! Баъзи отоналар ёзи фарзандларига "ўрнак" бўялти-да. Тунов куни, адашмасам, кечки саккизларда она-болани бир ресторанга элтиг кўйдим. Йўл-йўлакай онасини гапга тутдим.

— Бирор базм борими, дейман?

— Йўк, адамиз бугун уофатлари билан отамлашаркан. Кеч қайтишини айтди. Биз ҳам кечки овактина кўчада еб келамиз, деб бояргимиз-да, — деди аёл.

— Ўйда қайнона-қайнота йўкми?

— Бор. Энди, уларнинг ёши бер жойга бориб қолган. Ресторонда нима қиласди, үйда бирор нима еб олишар.

Ана, сенга меҳр-окибат. Ҳа деганда, ресторон-ресторон юргунча, уйда қозонингни осиб, қариялар дусони олмайсанни? Ўзи эриниям уриб кетган экан-да. Бу ёқда ўғил борини кўчага сочиб юраверса, ба ёқда келин... Уйда барака бўладими?! Нима қиласди, булар оила қуриб, юравермайдими кўчада сочилиб...

... Ҳа яна, бир куни кўп қаватли уйининг тагида турибман. Йўлнинг нариги тарафида бир онахон машина тўхтатти. Негадир бирор олиб кетай демайди. Шартта уловни қиздириб, унинг ёнига тўхтадим. Онахон бу ердан анча узоқдаги ресторонга кетаётган экан. Утиринг, олиб бораман, дедим. Чакам яна очилиб, онаға ҳазил килдим:

— Бу дейман, чолу кампир ёшлини эслайлек дебизлар-да. Хойнахой сизни кутиб тургандир.

— Ўй-фе, болам. Чолим қазо килганига йигирма йил бўлди. Ёлиз қолганман. Ёлиз ўғлим бор, алоҳида яшайди. Бугун набираминг туғилган кунини нишонлаётган экан. Тез келинг, деб телефонни килдим.

— Тушунарли. Набирангиз неча ёшда?

— Энди 3 ёшга тўлди...

— Сизни олиб кеттани ўғлингиз келса бўлмасиди?! Е машинаси йўкми?!

— Келинимдаян ўғлимдама машина бор, лекин омон бўлгурларнинг иши кўп. Вакт тополмаган-да.

Вакт тополмаган дэнг, лекин ҳали ўзини кимлигини билмайдиган ўғлига ресторон-ресторон юргунча, уйда қозонингни осиб, қариялар дусони олмайсанни? Ўзи эриниям уриб кетган экан-да. Бу ёқда ўғил борини кўчага сочиб юраверса, ба ёқда келин... Уйда барака бўладими?! Нима қиласди, булар оила қуриб, юравермайдими кўчада сочилиб...

Манзил олис. Онахонга тинимсиз кўнгироқ, бўлади. Телефоннинг овози баландлигидан нариги тарафдаги овоз ҳам сизга бемалол эшигилди. Ноҳс кулогимга бақирок овоз эшигилди. Ўғил

онасига кеч қралаётгани, меҳмонлар кутаверib чарчаганини айтиб, ўқиряпти. Она мендан хижолат бўлади. Газабим ошиди. Ахийри, этиб келдик. Ўғил эшик олдида гердайиб туриди. Онасини кўриб, тезор киммирлашини айтиб, ичкарига кириб кетди.

Ноинсоф, онангни-ку ўзинг олиб келмадинг, ақалли ичкарига бирга олиб кир.

Эх, дейсан-да. Қани энди замон кўтарса, баширасига туширсанг. Гавдасинни тутиб турган "ковоқ"ни ёрсангу, ақлини киргизиб кўйсанг. Наҳотки, одамлар орасида меҳр-окибат қолмаган!?

Майли, бегоналарга ёрдам бермасин, лекин яқинларидан ширин сўзини аямасин. Ота-онасины йўлашша вакт ажратсан! Бу дунёда барчамиз фаниматмиз. Ҳаммаси колади, бари ўтқинчи...

Уйга келдим. Амаки сингари мен ҳам ўша ўй-фикрлар ичиди колдим. Эртасига ишонарга бир дўстим йўйлаб келди. Саломлашдик. Орага сукунат чуфурни килдим.

У чукур хўрсунди. Ўйчан никохлари деворга михланди, кўллари мушт бўлди. Унинг кайфияти менга ҳам ўтди. Бирордан сўнг столни карсилифтади урди. Ҳаёлм қочди. У бўши кўп бўла туриб, яқин орада ота-онасига қаҷон оҳирги марта телефон килганини ҳам эслолмаганини айтиб, хўрсунди.

Хайдовчи амаки айтган воқеалар, дўстимнинг кўнглидан ўтаётган ҳислар негадир мени ҳам чулғап олди. Ичимдади "чирт" этиб узилди. Шу топла ономанинг овозини эшигитди. Шошиб рақам тердим.

— Яхшимисан, қизим? Кўнғироқ килганинг яхши бўлди. Соғингандим-а.

Кўнглидаги ғашлик тарқалди...

Сизчи, бугун ота-онангизни йўқладингизми?

онасига кеч қралаётгани, меҳмонлар кутаверib чарчаганини айтиб, ўқиряпти. Она мендан хижолат бўлади. Газабим ошиди. Ахийри, этиб келдик. Ўғил эшик олдида гердайиб туриди. Чун кандай ҳам қоғозни ўзига ўтди. Ўни, раққабин танлини. Аммо ошик учун бу мухим эмас. Кўнглида иши бор. У ўмайди. Танланништанланнишаслик билан ишқ, барҳам топмайди. Асл ишкнинг сифати шу. Моҳияти шу. Шунга кўра, лирик қаҳрамон ёр кўни сари боришни ман этмасликни ўтнингятди. Ерга таллинниш, ишкнинг азима-зати аввалиларга ўхшамаган холда ўшидат олган. Асл ишкнинг тиаги — васл эмас, ишқидир. Бу байт тасаввуфони оҳанглари билан ўзига ўтди. Ҳосиҳи ўн тутади.

— Эҳром, "ҳарам" каби ҳос сўзлар "ман этман яна" қабилидаги фоят ичини ўтичун руҳи ҳазрат Навоийнинг ҳаж зиёратига оид муваввар орузини, ўзи билан тупроқга кетган маҳабатли армонини ёдга солади.

Шархловчи: филология фанлари доктори Нодира АФОҚОВА.

Фазалнинг тўлиқ шархини www.yoshlarovozi.uz сайдидаги ўқинг.

@yoshlarovozi@umail.uz @yoshlar_ovoziuz

"НАВОЙИН
АНГЛАШ"
ВИКТОРИНАСИ

Фақф афо бефанилик душвор ёзуб беҳад, валек,
Ҳифқада шикмак ёзуб осон қызыл, соғиғ, яшни.

Навоийнинг "Кизил, соғиғ, яшни" радифи газалида келтирилган

ушибу байтни шархланг.

Жавоблар 15 январгача қабул қилинади.

2-сонда эълон қилинган викторина саволининг жавоби куидидаги.

"Аввалиларга ўхшамас" радифи газал Алишер Навоийнинг тушунилиши анча осон, лугатталаб сўзлари кўп бўлмаган, синтаксиси ҳам содорлар, аммо пафоси жуда баланд, газалларидан бирори.

Газал мумтоз лириканинг азалий мавзуси бўлмиш хижрон ва маҳбуба ситамлари ҳақида. Аммо ошикнинг дарду алларни бу гал бўлакча. Шунга кўра, лирик манзуммада асосий юк гавҳар янглигига кўнгилга жуда-жуда якин "аввалиларга ўхшамас" радифи тушган.

Кўй — кўча, йўл; қишлоқ, маҳалла. Ҳарам — хос жой, ўз ахли бўлумаган. Ҳар қишилар киритмайдиган жой. Эҳром — ҳожилар зиёрат чоғида ўраб оладиган оқ мато.

У ой "эмди тутишни ўзга ёр" ... Яъни, раққабин танлини. Аммо ошик учун бу мухим эмас. Кўнглида иши бор. У ўмайди. Танланништанланнишаслик билан ишқ, барҳам топмайди. Асл ишкнинг сифати шу. Моҳияти шу. Шунга кўра, лирик қаҳрамон ёр кўни сари боришни ман этмасликни ўтнингятди. Ерга таллинниш, ишкнинг азима-зати аввалиларга ўхшамаган холда ўшидат олган. Асл ишкнинг тиаги — васл эмас, ишқидир. Бу байт тасаввуfonи оҳанглари билан ўзига ўтди.

— Эҳром, "ҳарам" каби ҳос сўзлар "ман этман яна" қабилидаги фоят ичини ўтичун руҳи ҳазрат Навоийнинг ҳаж зиёратига оид муваввар орузини, ўзи билан тупроқга ўтди. Ҳосиҳи ўн тутади.

— Эҳром, "ҳарам" каби ҳос сўзлар "ман этман яна" қабилидаги фоят ичини ўтичун руҳи ҳазрат Навоийнинг ҳаж зиёратига оид муваввар орузини, ўзи билан тупроқга ўтди. Ҳосиҳи ўн тутади.

— Эҳром, "ҳарам" каби ҳос сўзлар "ман этман яна" қабилидаги фоят ичини ўтичун руҳи ҳазрат Навоийнинг ҳаж зиёратига оид муваввар орузини, ўзи билан тупроқга ўтди. Ҳосиҳи ўн тутади.

— Эҳром, "ҳарам" каби ҳос сўзлар "ман этман яна" қабилидаги фоят ичини ўтичун руҳи ҳазрат Навоийнинг ҳаж зиёратига оид муваввар орузини, ўзи билан тупроқга ўтди. Ҳосиҳи ўн тутади.

— Эҳром, "ҳарам" каби ҳос сўзлар "ман этман яна" қабилидаги фоят ичини ўтичун руҳи ҳазрат Навоийнинг ҳаж зиёратига оид муваввар орузини, ўзи билан тупроқга ўтди. Ҳосиҳи ўн тутади.

— Эҳром, "ҳарам" каби ҳос сўзлар "ман этман яна" қабилидаги фоят ичини ўтичун руҳи ҳазрат Навоийнинг ҳаж зиёратига оид муваввар орузини, ўзи билан тупроқга ўтди. Ҳосиҳи ўн тутади.

— Эҳром, "ҳарам" каби ҳос сўзлар "ман этман яна" қабилидаги фоят ичини ўтичун руҳи ҳазрат Навоийнинг ҳаж зиёратига оид муваввар орузини, ўзи билан тупроқга ўтди. Ҳосиҳи ўн тутади.

— Эҳром, "ҳарам" каби ҳос сўзлар "ман этман яна" қабилидаги фоят ичини ўтичун руҳи ҳазрат Навоийнинг ҳаж зиёратига оид муваввар орузини, ўзи билан тупроқга ўтди. Ҳосиҳи ўн тутади.

— Эҳром, "ҳарам" каби ҳос сўзлар "ман этман яна" қабилидаги фоят ичини ўтичун руҳи ҳазрат Навоийнинг ҳаж зиёратига оид муваввар орузини, ўзи билан тупроқга ўтди. Ҳосиҳи ўн тутади.

— Эҳром, "ҳарам" каби ҳос сўзлар "ман этман яна" қабилидаги фоят ичини ўтичун руҳи ҳазрат Навоийнинг ҳаж зиёратига оид муваввар орузини, ўзи билан тупроқга ўтди. Ҳосиҳи ўн тутади.

— Эҳром, "ҳарам" каби ҳос сўзлар "ман этман яна" қабилидаги фоят ичини ўтичун руҳи ҳазрат Навоийнинг ҳаж зиёратига оид муваввар орузини, ўзи билан тупроқга ўтди. Ҳосиҳи ўн тутади.

— Эҳром, "ҳарам" каби ҳос сўзлар "ман этман яна" қабилидаги фоят ичини ўтичун руҳи ҳазрат Навоийнинг ҳаж зиёратига оид муваввар орузини, ўзи билан тупроқга ўтди. Ҳосиҳи ўн тутади.

— Эҳром, "ҳарам" каби ҳос сўзлар "ман этман яна" қабилидаги фоят ичини ўтичун руҳи ҳазрат Навоийнинг ҳаж зиё